

Çek Hücrelerimi İçine

– S. Yetgin · 20 Temmuz 2014

Ateşin ellerinden tutarak gelsem yurduna
Nefesin utangaç bir menekşe, umarsız
Ne çok bekledim seni, çıkarsız, riyasız
Korkunun tüllerini çekiyor asi ellerim
Işığına kanat açıyor pervane böcekleri
Sınırları asırlar önce çizilmiş aşkların
Dudağımda ismin, üşüyorum dizlerinde

Gök duasız yüklerini boşaltıyor yeryüzüne
Gövdemdeki Şubat soylu cemreleri bekliyor
Gözlerin hışımlı bir rüzgârın zorba kırbacı
Gölgem mimozalara gizlenen okul kaçağı
Gel yar! Çiçek açsın gelişinle sardunyalılar
Bölsün gizli bir keder umursamazlığımı

İçimin ovalarından çürümüş sürüler geçiyor
Gövdemin tohumlarını yağmalıyor karıncalar
Coşkumu saklıyorum aşk bakışlı bir kadına
Bahar polenlerini getiriyor uzaktan kuşlar
Uğultulu bir sessizlik oluyor kimi yokluğun
Çıkıp gelirsin diye bekliyorum asırlardır
Düşündükçe seni sağanağında ıslanıyorum

Ateşin ellerinden tutarak gelsem yurduna
Hüzünlerin akları dolmadan saçlarıma
Hicranlı bir türkü dolayarak dudağıma
Sesin çözse prangalarımı, açılma kapılar
Çırpınsa göğsümde sana sevdalı bir kuş
Daya kulağını göğsüme, bastır isyanımı
Yokluğun kör bir bıçak kemiğe dayandı

Selahattin Yetgin